

til Universitetet. Naar der nu er fremsat Fordringen om en tredie Dannelsesvet, der fornemmelig skulde have sit Tyngdepunkt i Oldnordisk, saa indrømmer jeg Muligheden heraf, men man maa dog først paavise, at en virkelig Almeendannelse kan erhverves ad denne Vej. Seg maa imidlertid tilstaae, at jeg tvivler om, at man paa dette Grundlag vil kunne opnaae en saa almindelig Dannelse, at man derpaa kan grunde et videregaaende Studium. Saaledes opfatter jeg altsaa det forelagte Forslags Grundtanke, og den tiltræder jeg. Naar der i Motiverne er gjort opmærksom paa, at et af de Hensyn, som have ledet til Forslaget, er den Spredthed, den Overlæsfelse og Adspiltheden i Underviisningen, som den nuværende Underviisningsplan har medført, saa tiltræder jeg ganske dette. Seg har steds været en Modstander af den nuværende Skoleplan i denne Retning; den er mig altfor encyclopædiske. Den mangler et virkeligt Tyngdepunkt og spreder sig altfor meget. Efter min Mening lærer man i vore lærde Skoler altfor lidt Latin og Græsk. I saa Henseende kan jeg ganske slutte mig til, hvad der er blevet udtalt af min ærede Nabo (Frederiksen), Latin og Græsk skulde ikke læres blot for Sprogets Skyld, blot for den sproglige Udviklings Skyld og for den formalistiske Dannelse, de medføre, men det er en virkelig Indlevelse i Oldtidens hele Kultur, der har en saa stor Betydning for den aandelige Udvikling. Dette er i Theorien anerkjendt, men i Praxis troer jeg ikke, man naaer saa vidt, navnlig af Mangel paa Tid. Efter min Opfattelse skal i den clasfiske Skole Oldtidsstudiet være Tyngdepunktet, ligesom i den anden Afdeling Tyngdepunktet maa lægges paa de naturvidenskabelige Fag. Saaledes som Skoleloven nu har udviklet Forholdene, habes der altfor mange forskjellige Fag, og der fremkaldes derved en Overlæsfelse — ikke saameget med Hensyn paa Elevernes Arbejde, thi de kunne i Almindelighed godt overkomme, hvad de have at bestille hver Dag —, men en Overlæsfelse i Indtryk; det bliver en Umu-

lighed for dem at dvæle saa længe ved de enkelte Indtryk, de modtage, at disse kunne blive faste og stikre; og det er umuligt for Læseren at dvæle saalænge ved de enkelte Punkter i Underviisningen, at Disciplene virkelig kunne tillegne sig dem, og deraf er det dog betinget, at de kunne hente nogen sund Næring deraf. Det er for mig et Hovedpunkt i Underviisningen. Seg vil derfor meget indstændig rette den Bøn til den høitærede Cultusminister, at han vil tage dette Spørgsmaal om Indskrænkningen af Fagene under alvorlig Overveelse. For mig stiller det sig som noget Uheldigt, ja ligefrem Forbæverligt, at man i Fællesskolen i Løbet af 6 Aar efterhaanden vil have 6 forskjellige Sprog at lære, nemlig Græsk, Latin, Engelsk, Dybsk, Fransk og Oldnordisk. Seg vil ansee en saadan Ordning for i høi Grad uheldig, selv om man drager nok saa megen Omsorg for, at de indtræde efterhaanden. Man driver paa den Maade den encyclopædiske Underviisning ud over alle rimelige Grændser, og langt langt videre end i nogetsomhelst andet Land; jeg maa ansee det for nødvendigt, at der skeer Indskrænkninger dert, og at man slaar ind paa en anden Vej. Der er flere andre Punkter i Forslagets Enkeltheder, som jeg gjerne skulde ønske at udtale mig om, men da Tiden er saa langt fremrykket, og da der vel bliver Leilighed til under en senere Forhandling at komme tilbage dertil, skal jeg forbigaae dem med Undtagelse af et eneste Punkt, der ikke har været berørt af nogen Anden. Det er Spørgsmaalet om Examenstiden. Seg er fuldelig overbevist om, at det er særdeles uheldigt at henlægge Examen til Aarets varmeste Tid, saa at Forberedelsen til Examen, altsaa den meest anstrængende Læsning, maa skee i den Tid, hvor Naturen opmuntret de Unge til at søge ud i det Frie til legemlige Idrætter. Seg er ganske enig med den ærede Taler (Bojsen) i, at der maa lægges en ganske anderledes Vægt paa den legemlige Udvikling, end der hidtil er skeet, og det glæder mig at